

F.t.l. vedr. adoptionsloven og indfødsretsloven

I betænkningen har udvalget udarbejdet udkast til lov om ændring af adoptionsloven og udkast til adoptionsbekendtgørelse.

For så vidt angår adoption af udenlandske børn er det udvalgets opfattelse, at adoptionsformidlingen fortsat bør udføres af nogle højt kvalificerede og erfarne private organisationer i henhold til offentlig autorisation og under offentligt tilsyn. Udvalget har herved lagt vægt på, at der herigennem har kunnet sikres, at adoption i det enkelte tilfælde tjener barnets tarv, og at procedüren har været egnet til at skabe tillid i børnenes hjemland til det danske formidlingssystem og de danske adoptionsmyndigheder. Udvalget har ikke fundet grundlag for at foreslå en offentlig formidlingsinstans, bl.a. fordi erfaringerne fra Sverige har vist, at en række udenlandske formidlere foretrækker at samarbejde med andre organisationer af privat karakter. Det offentlige interesse i at påse, at formidlingen sker på forsvarlig etisk og fagligt grundlag som hidtil kan imødekommes gennem kravet om offentlig autorisation og de dertil knyttede betingelser.

For så vidt angår familieadoptioner og lignende af udenlandske børn, er det udvalgets opfattelse, at disse regler på flere punkter afgørende adskiller sig fra familieadoptioner af børn, som bor her i landet. Udvalget har derfor foreslået, at fritagelsen i adoptionslovens § 4 a, stk. 2, for adoptionsundersøgelse og godkendelse som adoptant begrænses til kun at gælde, hvis barnet har bopæl her i landet eller dansk statsborgerskab.

For at undgå den særlige risiko for ulovlige og etisk angribelige forhold og det uforholdsmæssigt store ressourceforbrug hos danske myndigheder, som private fremmedadoptioner af udenlandske børn vil kunne medføre, har udvalget foreslået, at der indføres hjemmel til, at justitsministeren skal kunne fastsætte regler, hvorefter det som udgangspunkt skal pålægges adoptionsansøgende at benytte sig af bistand fra en adoptionsformidlingsorganisation.

For så vidt angår adoption af danske børn har udvalget foreslået, at adgangen til at give private organisationer tilladelse til adoptionsformidling ophæves. Udvalget har i den forbindelse peget på, at det offentlige i dag er i stand til selv at varetage formidlingsopgaverne, samt at der ikke har fundet nogen privat formidlingsvirksomhed sted gennem en længere årrække, og at samtlige formidlingstilladelser er tilbagekaldt.

Med hensyn til formidling af anbringelse af børn under 14 år i døgnpleje har udvalget foreslået, at der i det væsentlige kommer til at gælde tilsvarende regler som for adoptionsformidling af

danske børn. Reglerne foreslås dog udformet således, at de ikke er til hinder for den virksomhed, som plejehjemsforeningerne og Red Barnet i dag udøver.

4. Justitsministeriet har ved udarbejdelsen af reglerne om adoption af udenlandske børn og adoptionshjælp i det væsentlige fulgt udkastet i adoptionsudvalgets betænkning. Justitsministeriet har fulgt udvalgets forslag om at ophæve 1914-loven og overføre reglerne om formidling af adoption og døgnpleje til adoptionsloven. Der foreslås således et nyt kapitel i adoptionsloven om formidling.

I det følgende redegøres for hovedpunkterne i lovforslaget og de overvejelser, som de indhentede høringssvar har givet anledning til.

a. For så vidt angår *formidling af adoption* er det justitsministeriets opfattelse, at der ikke er grundlag for at foreslå ændringer af det gældende system, hvorefter formidlingen af udenlandske børn foretages af private organisationer, der besidder den nødvendige faglige ekspertise. Det offentlige interesse i, at formidlingen sker på en etisk og faglig forsvarlig måde, kan imødekommes ved kravet om offentlig autorisation som betingelse for at udøve formidlingsvirksomhed og gennem de betingelser og det tilsyn, der følger af autorisationen. Der henvises til § 30 i lovforslaget og bemærkningerne hertil. De tilladelser, der allerede er meddelt i henhold til 1914-loven til Adoption Center, Danadopt og Terre des Hommes, bevarer deres gyldighed, indtil der er givet tilladelse efter adoptionslovens § 30, jfr. lovforslagets § 3.

b. Udvalget har foreslået, at der i videre omfang end i dag gennemføres en godkendelsesprocedure, hvis et barn, der ønskes adopteret, ikke har bopæl her i landet eller dansk statsborgerskab.

Justitsministeriet er enig med udvalget i, at familieadoptioner af udenlandske børn ofte adskiller sig fra familieadoptioner af danske børn, og at der i disse tilfælde oftere vil være behov for at få foretaget nærmere undersøgelser med henblik på at få afklaret, om adoptionen vil være til gavn for barnet.

Justitsministeriet finder det imidlertid tilstrækkeligt, at der i medfør af adoptionslovens § 25 fastsættes regler, der gør det muligt, at sådanne undersøgelser kan gennemføres, herunder med bistand fra de amtskommunale socialcentre. Dette vil navnlig være aktuelt i sager, hvor barnet bor i udlandet.

c. Udvalget foreslår, som nævnt ovenfor, at der indføres hjemmel til, at det som udgangspunkt skal